

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине **Небојша Марковић,**
- пуномоћник оштећених **Славица Јовановић,**
- сви оптужени и
- браниоци адвокати: **Бранкица Мајкић бранилац оптужених Љубана Деветака и Милана Девчића, Градимир Налић бранилац оптуженог Милана Радојчића, Војислав Вукотић бранилац оптуженог Жељка Крњајића а на данашњем претресу ће мењати и адвоката Јасмину Живић браниоца оптуженог Дарка Перића, Бранко Димић бранилац оптуженог Радисава Јосиповића, Гордана Живановић бранилац оптуженог Јована Димитријевића, Слободан Живковић бранилац оптужених Саше Стојановића и Драгана Бачића, Бранислава Фурјановић бранилац оптуженог Зорана Косијера и Петронија Стевановића, Радослав Шошкић бранилац оптуженог Александра Николајидиса.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за Димитријевића и Влајковића?

Адв. БРАНКО ДИМИЋ: Ја ћу данас мењати колегу Лукића који се јавља за оптужене Влајковића и Димитријевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адвокат Бранко Димић ће на данашњем претресу мењати адвоката Бранка Лукића браниоца оптужених Миодрага Димитријевића и Радована Влајковића.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 09 часова и 41 минут.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

КОНСТАТУЈЕ СЕ да се испитивање сведока врши путем видеоконференцијске везе успостављене са Жупанијским судом у Вуковару у присуству судије Јадранке Курбел и судијског помоћника Вишег суда у Београду Ирине Ковачевић.

СВЕДОК МАРИЈА БАЛИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се чујемо? Само да проверимо ко је у судници од сведока? За данас смо позвали и Марију Балић и Ану Кузмић.

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Ви морате мало јасније, знате.

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: У судници је свједок Марија Балић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду.

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Нисмо сигурни да ће, пошто слабије чује да ћемо успјети у контакту али покушаћемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сведок Ана Кузмић за сада није дошла или је дошла?

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: У међувремену је дошла, дошла је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. Госпођо Балић, добар дан, да ли ме чујете?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Морам рећи добар дан? Шта сад морам рећи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ме чујете прво госпођо Балић?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Ја слабо чујем, кажем матора сам, нешто сам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми име Вашег оца.

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Мане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења Ваша, кад сте рођени?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Е то не знам, никад ми то није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не за оца, него Ваша година рођења? Које сте Ви годиште?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: 1928.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођена 1928. године, реците ми Вашу адресу.

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Адресу моју, кажем Вам то је Ловас, Владимира Назора, брдо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Владимира Назора, број?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Брдо, то је близу гробља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без броја?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Ја сам близу гробља, да, Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Шта се догодило, је ли? По занимању?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Код куће кувам, ишла сам радити, зарадила сам моју пензију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ближе уста микрофону госпођо Балић, не чујемо Вас.

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Зарадила сам мени пензију, 1954. сам почела радити, а пред рат сам две године отишла у пензију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пензионер.

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ, од оца Мана, рођена 1928. године, са пребивалиштем у Ловасу, ул. Владимира Назора 6б, пензионер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам сада прочитати имена и презимена оптужених па ћете Ви рећи да ли сте са неким у сродству, да ли Вам је неко род или да ли сте у некој завади са неким: Љубан Деветак,

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић, Александар Николајидис, је ли Вам неко род од ових које сам Вам прочитала?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Тај Милан он је био код нас на брду тај Девчић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам да ли Вам је рођак неко од њих?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: И ја сам била у дућану, ишла сам дабоме по круха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте, само саслушајте ме госпођо Балић, да ли Вам је неко од ових род?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: И он је мени торбу истресо крух на подрум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Балић, само мало сачекајте. Да ли Вам је неко од ових које сам прочитала је ли Вам неко рођак?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Не. Ја живим у Ловасу сама, а имам унука и унуку од сина што ми је погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте, ја молим тамо у судници у Вуковару да сведоку каже да не почне да сведочи док не узмемо ове податке. Нисам чула је ли Вам род неко од ових оптужених које сам прочитала? Јесте ли ме разумели? Јесте ли у сродству са неким од ових лица?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Кажем Вам, слабо чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ме чујете госпођо Балић? Јесте ли у сродству са неким од ових лица које смо прочитали?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Мислите у свађи и тако? Ја имам рода само унучад, а не, то мени нису родови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Са оптуженима несродна.

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Они су далеко ко доле на пијац од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саслушајте ме. Бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Пре него што кренете да сведочитем положићете заклетву понављајући ове речи које ја изговорим. Заклињем се.

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Да ћу о свему.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питана.

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Што будем у суду питана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа.

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: И да ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Нећу прећутати, ћутања нема.

**Опоменућа, упозорена, а након полагања заклетве
изјављује:**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Балић, против ових четрнаест лица чија сам имена и презимена прочитала води се кривични поступак због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је страдање шездесетдевет цивила хрватске националности у месту Ловас у десетом и једанаестом месецу 1991. године. Предмет оптужбе је иначе напад на Ловас, страдање цивила приликом напада, затим догађања у селу у том периоду убиства, телесна повређивања, противзаконита затварања цивилног становништва и догађај на тзв. минском пољу и страдање цивила у том догађају. Испричаћете суду шта је Вама у вези свега тога познато, јесте ли у то време били у Ловасу, да ли је неко Ваш страдао у овим дешавањима, све чега се сећате из овог периода.

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Син Лука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричаћете суду ко Вам је страдао, како се зове, све што Ви знате. Изволите.

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Мислите како се зове? Не могу се сетити, како ми је син страдао ја сам скроз некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звао Ваш син, госпођо Балић?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Понови ми питање што ми она каже. Па чујте, син је мој страдао у Ловасу кад је био напад. Лука. Он није са мном у кући био, они су обашка у другој улици знате, а он и комшија они су одведени и онда су их отерали на mine. Онда комшија опет реко, дошо је кући он је преживио, да је Лука погинуо, да су га убили, ето то је, 10-ог, 10.10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми како се тај комшија зове?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Жељко Сомборац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жељко Сомборац?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам Жељко испричао како се то десило?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Ја мислим да је он био у Београду. Мени није, већ је испричао његовој жени, мојој снаји, да, мени не. Ја нисам ни знала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми овог дана кад је био напад на Ловас где сте се Ви налазили, како се то дешавало?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Кад је био, ми нисмо право ни знали тамо ди сам ја да ће бити напад. Наједаред ја раним свиње оно граната преко наше куће и у двориште и сад наједаред долетеше и онако ја се нисам знала снаћи и један дође војник, то није од ових наших, како да кажем, имо је неко одијело и ајде крпе бијеле смо имали, онда. Још каже мој муж «Бјежи, бјежи Марија, убиће те», покрај мене су падале та парчад од граната. Ја кажем кад сам онда остала ваљда сам те среће, а иначе смо били у подруму, а ноћу пуцају мили боже не знаш ни ко, ни шта. Кажем Вам, онда је наишо тај Милан од тог Девчића, ја нисам имала крува, нисам ништа, ја и муж, и одем ја донесем, сад ја тај Девчић пали, не он већ заповеда ко ће, чију ће кућу запалити и истресе он мени тај крух из торбе, а јаој боже ја плачем, већ сам чула да ми је син погинуо, шта ћу саде, а он мени каже «Па шта ја знам, можда ви имате оружје» каже он мени, шта мислите. И реко ми је да ће све брдо то бити сравнито тај, то причам сад о њим, да ће све попалити и поубијати, ето. То је од Боже Девчића син.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми то што сад причате је ли то било после погибије Вашег сина или пре, кад се то дешавало што сте сад испричали да Вам је долазио Милан Девчић?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Није он код мене долазио, он је путем, он је друмом ишо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кад је то било? Је ли Вам син већ био погинуо?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Да, да, онда је већ погинуо мој син кад је то било. Они су погинули десет, или је, је видиш, и рекла сам да ћу моме унуку синоћ да ми нађе то имам све тамо пописано, то бар да сам донела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми тог дана кад је био напад па кад сте били кажете кући Ви и муж, је ли био још неко са вама, кажете у неком подруму сте били, је ли био још неко са вама у том подруму?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Па био је муж жив још, умро ми је, има шест година саде, били смо само ја и он у подруму, нико други, а комшије они су већином код нас има подрум, е онда су они, знате. И ја сам с њима јако добра и ја нисам с никим у завади, нисам, али опет сам волела да сам сама ја и муж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли тог дана видели је ли неко долазио до ваше куће од војника неких, јесте ли неког препознали или сте евентуално видели низ улицу да неко иде тог дана кад су падале гранате и то? Је ли дошао неко до ваше куће?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Нисам ја никога видила, они су јако онда пуцали и ми нисмо смели ни напоље никако тај дан кад су они, какви. Онда су опет други дан тамо код гробља били су у стану и онда су одали, шетали и тако, а мало сам ја њих, ја сам се њих јако бојала. Имала сам шпорет на дрва и наједаред је пукло крај саме мене, да сам мало се помакла била би готова, јако су пуцали из куће и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми шта се тих дана дешавало у селу, где је био Ваш син? Шта је било са Луком тих дана? Јесте ли Ви сазнали кад је он одведен, где је отишао, шта се са њим дешавало пре него што је страдао?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Он је био прије тога једно два дана на тој стражи, онда је он дошо кући, то ми је снаја мало причала јер ја јако мало од њих знам зато што ми нисмо, они имају своју кућу, ми имамо своју, нас двоје. Имала сам и свекрву и она је умрла, нас троје је било и двоје дјеце малих је било, мала је остала од пет година кад је он погинуо, а мали је треба ићи у трећи разред, ето то ти је то и онда ја не могу баш казати што није истина кад не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Ваш син и снаја и ти унучићи где су они живели тад? Је ли близу, да ли у истој улици где и Ви или? Да ли сте ме чули? Где је Лукина породица живела тад у то време?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: То је тамо, како ћу ја Вама касти, као да би сад било ту је улица и онда крај од те улице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ближе микрофон, ближе, не чујемо Вас госпођо Балић.

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Ја тога, ја мало познам да Вам искрена будем, ја сам на један крај, они су на други тај Крњајић и ти, а Лука је живио кажем у по села можеш касти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Ви рекосте да је он страдао тамо на минама и да је.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Па онда су дошли по њих и одвели их, ето, и онда су се иживљавали тамо, е онда су их одвели у задругу, били су целу ноћ у задруги, тамо су их мучили и ујутро су их око шест или је пола осам, пола осам, онда су их на mine отерали и тукли, дабоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога Ви то сазнајете госпођо Балић, од кога сте чули ово што сад причате да су били затворени, да су ујутро одведени?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Па они су затворени у задруги били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама то рекао?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Жељко, Жељко Сомборац он је реко и кад је, они су били заједно, јер они су комшије, Жељко Сомборац и мој син, да, и онда кад је погинуо и онда је дошо и реко је, није мени, ја нисам знала пет дана да је он мртав, жалосно, реко је жени да је Лука погинуо, да су га убили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде су се госпођо Балић неки сведоци изјашњавали да нису сигурни да је Ваш син одведен на минско поље, него да је био тамо у задрузи и да је можда чак тамо и убијен, то су причали Берислав Филић, Јаков Пеулић, Јосип Сабљак, такође причају да нису сигурни да је Ваш син стигао до те ливаде на којој су mine па ми реците Ви да ли сте Ви од неког чули да је он видео тело Вашег сина тамо на тој ливади да је одатле покупио тело?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: То није истина, он је био на минама, то је лаж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте од неког чули да је баш његово тело неко покупио са те ливаде тамо где је било то минско поље?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Па то је крај отих мина, крај мина, има ливада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли је Вама.

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Не оре се више, то се орало, то је на пољу, они су њих на поље одвели близу оне творнице што је било «Борово» тамо је било минско поље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је Вама неко рекао да је Лукино тело покупио одатле са те ливаде?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Може рећи шта хоће, ја нисам видела само ето мени је један Жељко, Жељко је био с њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сомборац?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Жељко је реко да је погинуо, они су заједно и он је био на минском пољу, само каже дошо је један, то је било већ при крају, који их је спасио, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли имате још.

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: А то треба истину говорити, ја не знам лагати збиља, ваљда зато и прођем како не треба, озбиљно. Ја мрзим човека сваког који год лаже, а имам и ја таквих близу, онда ја одем унутра и не слушам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми шта се тих дана дешавало у селу? Да ли вас је неко терао да носите неке траке око руку, да стављате на капије неке беле пешкире, да ли имате таквих неких сазнања?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Моја снаја, она је терана на присилни рад у јабукe брати, та Лукина жена, а малу дјецу је оставила никоме, можеш казати, у кући и онда сам ја ајд шта ћу боже. Мене је исто један теро комшија да идем и ја, комшија Шима, како се он презива боже, Пеић, Шима Пеић, и он је дошо ујутро најраније код нас и зове мужа, каже «Ваша жена мора ићи брати јабукe присилно», каже њему Паво «Не може она ићи, иде Драгица исто брати јабукe, како ће им мала дјеца» и онда сам ја, ја сам рекла једноставно и онда сам ја отишла код дјеце, он је отишо, да и он је убијен Ђока, тако ти је то, има њих, а да, Шима Пеић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми госпођо Балић јесте Ви рођени у Ловасу?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Ја нисам, ја сам родита тамо близу, Огулин ми је све и сва, знате, а моје се, није баш право село, тамо има мало кућа, Међеђа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми јесте Ви знали неког од ових наших оптужених што су тамо из Ловаса, јесте знали Љубана Деветака?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Ја њега не знам, само ми је један човек што не лаже причо за њега да је он све крив што су ови наши погинули, ето, то ми је његов комшија реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који то комшија?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Реко ми је да су звали и њега да иде то писати он није хтео, стварно је. Он је јако нас помага, он је Србин прави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то човек?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Свака му част.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то човек што је Вама то рекао?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: То је, то је Рајко Рајић.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рајић Рајко?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Да. Он је нама, ми не можемо, имали смо коња, не можемо напоље и он оде донесе нам кукуруза, донесе нам свашта. Ето, не само нама, нама свима, догод смо тако прошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Милана Девчића кажете познавали сте? Божин син и кажете видели сте га тог дана?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је он то био са неком групом људи, са неким војницима, са неким цивилима? Којим поводом је он тог дана био у Вашој улици?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Не знам, то не могу рећ кад нисам видла, не могу то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви том приликом видели Милана Девчића?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Девчића сам видла, кажем Вам, тога Милана видла сам га само једаред кад ми је тај кру истресо и више га, па није ни имо ић по чега. Оне поубијали су, куће су попалите, онда су се, да, није више имо по чега ић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Милан Девчић био тад у некој униформи или у цивилу? Да ли се сећате тога?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Није, није, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ме чули? Кажете видели сте Милана Девчића. Да ли је био у некој униформи или у цивилу?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Не могу се сетит саде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро, а реците ми да ли сте знали Милана Радојчића?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Милана Радојчића не знам. Они су исто далеко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Жељка Крњајића?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Познам маторога, младога не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Крњајићи, они су били опасни, они су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу су били опасни? Шта су то радили?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Крњајићи, они су радили оно што нису смели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли Ви сте евентуално чули и видели да је неко од ваших мештана Ловаса страдао?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Јаој, Хрвата. Они су ишли по подрумима, од моје комшинице унука и кћер и прија у подруму су убите. Онда су рекли да ће бит, онда је Павица Ковачевић и њена кћер убите исто. И ова како се зове, Аница Павличић, њу су бацили у бунар, убили је. Нисам видла ко је само јел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте само чули?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Главно да их нема. Код нас у Ловасу било је ужас, знате шта. Ко би? Није онај издалека позно на пример, казаћемо тај и тај. Љубан Деветак је био главни у Ловасу, да. Ког је он отписао, тај је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, нисте ми одговорили за ове на ово моје питање, да ли је неко од вас тражио да будете обележени са неким белим тракама или да стављате на капије неке беле крпе, пешкире? Да ли је то неко тражио од Вас?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Знате шта, ја сам што би реко, неписмена и ја нисам тражила никога али моја снаја она је ишла у Београд, ишла је не знам ни ја колко пута а сад се нешто молим те разболила јакко. Нешто крв јој ослабила, ваљда јој је дошло то опет, то су дјеца, сад јој је син ожењен, ма једну малу, друго је на путу, ћер јој је у школи, школује се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Вам се зове снаја?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Мислиш син?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Снаја, снаја како се зове?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Снаја Драгица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драгица Балић је ли?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Да,, Драгица Балић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где она живи сад?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Па она живи, она је сад и ћер саме, а ови двоје син и снаја њена одјелили су се, па најбоље свако себи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где живи? Да ли живи у Ловасу?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Исто тамо пре пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли у Ловасу живи?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Тамо, тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ме чујете госпођо Балић? Да ли у Ловасу живи Драгица?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче. Молим? Нема. Од бранилаца?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Тешко је Вама са мном јелте што не чујем? А знате шта? Још ћу и ово рећи, кад ми је син погинуо, ја сам онда страдала на уши и од онда још добро сам ја и прошла, ја нисам баш ништа, ја имам апарат, тешко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само микрофон, е тако. Ево сада ће да Вам постављају питања, креће адвокат Бранкица Мајкић, бранилац оптужених Љубана Деветака и Милана Девчића. Изволите.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добар дан госпођо Балић. Бранкица Мајкић, адвокат, ја ћу врло кратко овај, у вези са овим што сте данас говорили. Ако сам Вас разумела Ви од 91.године не чујете добро?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Па да, кад је син страдао, да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Значи, од октобра 91? Хвала, кажите ми за овог комшију пријатеља Рајић Рајка кога сте споменули данас, где он живи? Данас сте споменули Рајић Рајка.

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Да, е сад је ошо направио је кућу негде тамо код Мохова, исто је у Хрватској знате, нешто је боји се знаш од овије што он није хтео сведочити. Није тео ништа, тамо он, па исто је, то није далеко. Нежан је, збиља, свака му част.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Кратко бих ја само молила одговоре, гледаћу да питања буду овај конкретна. Да ли је Ваша снаја осим што је ишла да бере јабуке, обављала још неки посао?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Шта, је ли она Босанка?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је радила Ваша снаја Драгица још нешто осим што је брала јабуке како сте данас објаснили?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Да, а па не то су, она је морала ић на присилни, то је присилни рад био. Они су њу, њу су војска терала да мора ић и морала је ић, јадна плаче и иде. Шта ће, деца мала.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Објаснили сте данас да су и Вас терали да идете, па сте Ви то одбили. Моје питање је да ли сте на неки начин били кажњени због тога што сте одбили?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Ја сам рекла па макар ме убили тамо. Није ништа, Рајко ме је спасио. Он ми је држао страну.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Рајко је био ту када је Шимун Пејић дошао у Вашу кућу?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Рајко, ја не знам право јел био јел није, Шимун и није у Ловасу, он не дође, он је напустио Ловас.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: И он и овај како се зове, море сетићу се, има пуно њи што нису у Ловасу, исто Хрвата, што се нису вратили.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Такође сте данас рекли да је син Ваш два дана пре напада на село био на стражи, па ми реците је ли син носио оружје неко?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Није он, ишао је две ноћи, више није ишо, то се одма и заратило и, јој боже, син да ми није страдао.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Само имам још једно питање, да ли можете да се сетите у ком месецу сте видели Милана Девчића, десетом, једанаестом, дванаестом?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Тај Милан Девчић, то је збиља био ђубре.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А када сте га видели? У ком месецу?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Па одма чим су они, онда ови су наши погинили 18.10. А ја сам њега прије видла, који је дан био, који није, ја сам кад је те куће палио, онда је један дан ишао, увек је сам ишао и онда је ишо до гробља кад су ови наши однешени тамо да прегледа, јој боже јој. Ја сам једаред кренила сама што сам била, ја кажем мене ваљда бог чува. Кад је он страдао, ја сам рекла да ћу се обесит.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Је ли тад био сам када сте га видели?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Нисам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Хвала Вам.

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Нисам га видела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Хвала. Госпођо Балић, ја сам адвокат Војислав Вукотић, бранилац оптуженог Жељка Крњајића. Можете ли нам рећи а и не морате ако Ви сматрате тако, шта сте Ви по националности? Да ли сте ме чули госпођо Балић? Питао сам Вас шта сте Ви по националности?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Ја сам исто овај у мешаном браку, моја мама и тата живили знате. И ја сам се удала исто тако, да, ето. И ја сам се, ја кад сам год ишла на гласање, каже за кога ћеш? Ја увек волим Хрватску па нек ми замери ко год оће и готово. Тамо сам се отхранила у Хрватској и овде сам дошла у Хрватску је ли тако.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро.

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Добро, што реко и са комшијама добро се слажем ја. Кад сам радила, радили смо на Илоку у подужећу радили, ми смо јако и дан данас што смо преживели увек се волимо, ето.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Госпођо Балић имам само још једно питање за Вас, али претходно ћу Вам рећи да је Антун Лукетић хашким истражитељима, да ли ме чујете, да ли ме пратите? Од 12.3.96 изјавио да је Ваш покојни син Лука Балић испитиван и затворен, јер му је нађено закопано оружје у дворишту. Да ли Ви знате нешто о томе односно, какво је оружје нађено ако је нађено?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Не знам, не знам. Знате шта? Ја сам дошла у Ловас 1952. године, то је већ 50 година.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро, добро.

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Ја не могу знат, ја сад и не идем горе, ја имам ето сестру у Плитвицама.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Госпођо Балић, ја Вас више.

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Ја њу нисам видла тридесет година.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Госпођо Балић, ја за Вас немам више питања. Хвала Вам на сведочењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, има ли неко од оптужених, бранилаца оптужених? Има.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Дobar дан. Питао би сведока да ли ме познаје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Балић да ли видите овог човека на монитору тамо код Вас?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Ја њега видим али не познам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је оптужени Милан Девчић.

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Милан Девчић. Ја њега уопће не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Не познам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете га? Ви сте нам рекли да знате Милана Девчића, Божиног сина, ево га он овде сад, хоће нешто да Вас пита.

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Па нек пита шта хоће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како га сад не познајете? Да ли се он променио нешто? Да ли је друкчије изгледао 91. године? Да ли ме чујете?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Чујем сад, чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте нам да знате Милана Девчића. Сад га не препознајете овде преко овог монитора.

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Па дабоме да не могу, он је ишо путем и ја нисам излазила и готово, не могу га препознати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па немам питања, госпођа ме не познаје. Ја тврдим да ме није познала ни онда, нити ја њу знам уопште, она је горе на оном крају другом тако да ја нисам имао контакта никад са њом, нити је познајем уопште, ни она мене. Ово што она прича, то негирам уопште то није ни тачно, нити се то икад догодило, нити сам ја њој истресао тај крух и тако даље, то су небулозе једне обичне, тако да ето тражим неку процесну радњу суочавања са госпођом, на овај начин не могу то да овај се одради тако да ето тражим суочење на те околности и тврдим да то није тачно, негирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли разумели госпођо Балић? Милан Девчић каже није тачно ово што сте рекли да је тог дана био ту у Вашој улици, да сте га видели, да Вам је истресао тај крух.

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Па мени су рекли да је то Милан Девчић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су Вама рекли да је то Милан Девчић је ли? Добро.

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Па ја кажем, то је далеко од мене, ја сам код гробља, они су тамо далеко је ли и кажем не ваља то онда никог ни слушати јел тако?

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Госпођа Маро.

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Молим?

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Ја сам Жељко Крњајић. Рекли сте да познате једног Крњајића старијег а једног не. Ја сам онај што је ишо.

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Не.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Само мало, ја сам онај што је ишо са Вашом ћерком Ружом у школу. Да ли Ви мене познате?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Ма ја познам оног старијег ћаћу му.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Љубана?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: А то му је ћаћа?

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Љубан је мој отац. А хтео сам Вас још питат 10.11.

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Немој заборавити да је од рата колко година.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Десети и једанаести месец 91 године, јесте ли видели у селу Жељка Крњајића, мене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како да Вас види кад Вас не познаје? Каже само оца зна. Па не може да види некога кога не зна.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Добро. Па нек каже.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да каже? Одбија се одговор на то питање. Ако Вас не зна, где може да Вас види.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Угасите само тај микрофон. Од оптужених има ли још неко питање? Нема? Има, изволите.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Оптужени Јован Димитријевић, па питао би баку, не знам само како се зове, ко је то њој рекао ако може да нам каже или да се сети, ко је то њој рекао да је то Девчић? Да ли јој је то речено у оно време или јој је то неко рекао касније? Одакле њој сазнање да је то био Девчић?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Мени ко је реко?

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, бако, како сте сазнали да је то Девчић? Ко је Вама то рекао?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Па ја би, не могу се сетити, кад сам ја већ матора, мени је један то војник рекао, не могу се сјетит, не.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Хвала бако. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли још неко од пуномоћника оштећених? Изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Славица Јовановић, пуномоћник оштећених. Да ли знате где је Ваш син био на дан напада?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Кад је, ко када, ди је био, па ја не знам, кажем ја Вама, не знам кад није са мном био.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте касније чули?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Кажем, он има кућу обашка, то је у другој улици, немам појма.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте касније нешто чули о томе? Да ли Вам је снаја причала нешто о томе?

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Јој, моја снаја више шути само.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Кад сте сазнали да Вам је син убијен? Колико дана након тог минског поља?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, рекла је. Немојте се понављати ионако жена.

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Ја мислим да је сазнала једно пет дана.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Балић, завршили смо с Вашим испитивањем. Хвала Вам што сте се одазвали на овај начин да сведочите, следећи сведок Ана Кузмић.

Сведок МАРИЈА БАЛИЋ: Ја кажем оно што јесте.

СВЕДОК АНА КУЗМИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам саопштим док чекамо сведока, 27.10. значи, у среду нећемо имати јер смо добили обавештење за сведока Јелену Краљевић и Марију Туркаљ од Жупанијског суда у Вуковару да због здравствених разлога неће доћи а медицинску документацију ће нам проследити. И постоји могућност чак и 29-ог да немамо, али то још није сигурно за једну сведокињу, знаћемо значи дан претходни да ли ће се 29.10. одржати.

Добар дан госпођо Кузмић, да ли ме чујете? Не чујете или? Да ли ме чујете госпођо Кузмић? Не чујете?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Сад чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад чујете. Реците ми Ваше личне податке. Име Вашег оца?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Мојег?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца, како Вам се отац звао?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Ја не чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ме чујете, име Вашег оца?

Сведок АНА КУЗМИЋ: У ташници, а тата, тата ми се звао Јуре Сабљак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Јуре. Шта сте Ви по занимању?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Домаћица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Домаћица, Ваша адреса где живите?

Сведок АНА КУЗМИЋ: У Ловасу живим, моја адреса Вуковарска бр.7.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења?

Сведок АНА КУЗМИЋ: 1933.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где сте рођени?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Кланац, Раковац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок АНА КУЗМИЋ, од оца Јуре, рођена 1933. године, са пребивалиштем у селу Ловас, ул.Вуковарска бр.7, домаћица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја ћу Вам прочитати ко је оптужен пред овим судом па ћете рећи да ли сте евентуално са неким у сродству или у завади, Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић,

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић, Александар Николајидис, је ли Вам род неко од њих?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Ја њи познам али сада их не би познала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ја Вас питам је ли Вам неко од њих неки род?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Ја више не знам ништа. Они мени нису ништа у роду, мени ниједан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога то од њих Ви познајете, рекли сте «ја их познам али сада их не би познала», кога знате од ових што сам прочитала? Молим?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Ја сам се сплела. Ја њи не познам сада, али ето знам да су, не знам сада никога, када их не познам, не могу знати никога када их не познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Госпођо Кузмић, бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Пре него што кренете да дајете исказ, положићете заклетву понављајући ове речи које ја изговорим. Заклињем се.

Сведок АНА КУЗМИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о сваму.

Сведок АНА КУЗМИЋ: Боже видиш ти, ја сам се устрепила. Поновите мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

Сведок АНА КУЗМИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питана говорити само истину.

Сведок АНА КУЗМИЋ: Заклињем се да ћу говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа нећу прећутати.

Сведок АНА КУЗМИЋ: Да нећу ништа прешутјети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опоменута, упозорена, након полагања заклетве изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде пред Вишим судом у Београду против ових лица које сам Вам прочитала води се кривични поступак због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва,

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

предмет оптужбе је страдање 69 цивила хрватске националности у месту Ловас у десетом и једанаестом месецу 1991. године. Предмет оптужбе је напад на Ловас, страдање цивила у нападу, дешавања у селу, убиства, телесна повређивања, противзаконита затварања и догађаји на минском пољу и страдање цивила при том догађају. Испричаћете суду шта Ви у вези свега овога знате, ко је Ваш тамо страдао у Ловасу, где сте Ви били у овом периоду и све што Вам је познато у вези овога што је предмет оптужбе. Изволите.

Сведок АНА КУЗМИЋ: Како да рекнем, не знам ни сама више. Они су правили јако велико зло, а Љубан поготово. Љубан је наређивао да се ти људи убијају, да се куће руше и да се куће пале и да долазе у кућама да премитају и да народ убијају, јер и ја сам била постројена и мој покојни муж је био постројен са мном уза зид и горе нам је више главе рафал. Ево, а да он није наређивао то људи не би радили, али он је наређивао људи су радили. Ево то је моја изјава. А по мога сина овај што је убијен, то су дошли по њега. Дошао је Жељко овај, сад и ја ћу сада опет, звани «Кинез» Жељко тај Брајковић, он и један је из Товарника дошао. Дошли су по њих да морају ићи горе радити. Још је мој син рекао овако каже «добро Жељко каже ако ко ће одговарати» каже «за нас», каже «ја одговарам за вас», каже «не сме вам ни коса пофалити са главе», а он је њима и главе скинио. Е сад ко је мога сина убио ја то не могу рећи јер видела нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате где Вам је син убијен?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Где је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули од неког где вам је син убијен?

Сведок АНА КУЗМИЋ: На минском пољу. На минском пољу је он убијен. Тамо су ти наши људи сви поубијани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми онога дана када је био напад на Ловас, где сте Ви били?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Ми смо били код куће, били у подруму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким сте били ту?

Сведок АНА КУЗМИЋ: А он је убијен 18.10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким сте тога дана били у подруму?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким сте били тога дана у подруму?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Ми смо били у подруму истог тога дана, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко, ко је био у подруму?

Сведок АНА КУЗМИЋ: 10.10. ми смо били у подруму.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ко је био у подруму још са вама?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Био је са мном мој муж и брат мој и моја снаја, од брата жена, ту смо били у подруму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви тада живели у којој улици?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Ја сад не разумијем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте живели у Ловасу, у којој улици, је ли тамо где и данас живите?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овај Ваш син је ли се зове Славко Кузмић?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где је Славко био тога дана, је ли био са вама у подруму?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Славко је био тога дана је радио, он је радио са трактором је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се десило?

Сведок АНА КУЗМИЋ: И дошао је кући и рекао је само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, причамо о оном дану када је био напад на Ловас, о том дану причамо, када сте били у подруму.

Сведок АНА КУЗМИЋ: Е тога дана 10.10. је био радити са трактором.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми.

Сведок АНА КУЗМИЋ: Он је ишао радити са трактором, али је онда дошао кући када су гранате почеле падати, он је дошао кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли неко.

Сведок АНА КУЗМИЋ: И онда више није ни ишао никуда док нису дошли по њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су то дошли по њега? Је ли тога дана или неког наредног дана, када, јесу 10.10. дошли и одвели Славка?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Дошли су по њега 17.10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми тих дана шта се дешавало у селу, је ли можете мало да опишете, јесте виђали неку војску, јесте виђали ове ваше мештане, је ли Вас неко на нешто терао, јесте морали неке крпе на капије да стављате, испричајте суду шта се тих дана дешавало у селу.

Сведок АНА КУЗМИЋ: Чекај да се ја мало сталожим. Тога дана када се то дешавало онда су нас терали и радити, свију су нас терали радити да идемо. То смо морали ујутру доћи горе у Задругу на распоред да знамо куда морамо ићи и то су нас све наши сељани терали.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који ваши сељани?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који сељани? Именом и презименом је ли знате неког?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Ко нас је терао, терао нас је овај Слободан Зораја, терао нас је Милан Девчић, терао нас је и овај, како се зове, сад видиш, и Жељко тај Брајковић њега сам рекла, и овај Миленко Рудић и овај Милан Миљковић, сад даље их ја више не знам, ове што само знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте за Љубана Деветака да је он тамо био главни наређивао.

Сведок АНА КУЗМИЋ: Он је био главни. Љубан Деветак је био главни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Вама госпођо Кузмић то сазнање, како Ви знате да је Љубан био главни и да је наређивао? Јесте ли Ви имали неки контакт са њим или сте то од неког чули, како то знате да је Љубан био главни?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Људи не би радили да он њима није наређиво. Он је њима наређиво и људи су радили шта је он наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ја Вас управо то питам како то знате? Јесте ли Ви то нешто чули, били ту кад је Љубан наређивао или сте то чули од неког? Одакле Вам то сазнање?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Сазнало се тако што су диванили да је Љубан главни у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи то сте.

Сведок АНА КУЗМИЋ: То су сви сељани диванили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми Ваш син Славко, кажете био је одведен 17-ог, кад сте Ви сазнали и од кога да је Славко страдао тамо на минском пољу?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Сазнала сам овако дошо је Милан Грковић к нама, код мене и код мог мужа и ја сам њега питала «Милане, ај ми каже ди је мој Славко», каже «Славко је ваш, каже, погинио», ди је погинио, каже «На минском пољу», то ми је реко Милан Грковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте после могли да идете тамо да видите његово тело или евентуално на гробље или нешто да га сахраните?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Ја њега нисам могла видјети никако јер нису дали, кад су их покупили онда су их метили у неки камион и то је стајало напољу, покривени јесу били са цирадом али ми нисмо ни знали ни ко је, ни шта је док их нису однели. Кад су их однели на

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

гробље каже то су ови младићи што су каже убијани на минском пољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има неких питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дobar дан. Ја сам заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић. Помињали сте да су била нека постројавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја молим само да камера усмери према Вама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да су била нека постројавања кад идете на рад, ако сам ја. Кажите. Кажем, Ви сте поменули да су била нека постројавања.

Сведок АНА КУЗМИЋ: Јесу, они су били постројени и терати на минско поље, само их ми видели нисмо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, говорим о Вама да сте Ви били присутни на неким постројавањима, да ли је то ујутро кад идете на рад да се јавите или којим приликама?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Па нисмо били постројени, ишли смо овако појединачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви негде тад кад сте требали да идете да радите, да ли сте тада виђали било када овог Деветака Љубана?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Јесмо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте га Ви видели?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Виђала сам га јер сам и код њега у канцеларију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта сте га питали?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Ја сам ишла кад су нас хтели истерати онда сам ишла горе да пријавим да имам свиње за продати, каже јавите се код Љубана и ја сам дошла код њега и ја сам му рекла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте му рекли?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Каже, «добро», каже, «сутра ћеш бити исплаћена».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Dobar дан госпођо Кузмић, Бранкица Мајкић адвокат бранилац Љубана Деветака и Милана Девчића. Ово што Вас је тужилац питао где сте одговорили да сте били у канцеларији код Љубана, да ли можете да се сетите у ком је то месецу било?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок АНА КУЗМИЋ: То сам ишла, данас кад су наредили да морамо изаћи из села и ја сам отишла код њега.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Који је то месец, која година?

Сведок АНА КУЗМИЋ: То је било ујутро сам отишла код њега и други дан смо ми морали ићи на аутобус за Шид.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Питам Вас, молим Вас, да ли ме чујете, извините?

Сведок АНА КУЗМИЋ: То је било мјесецу дванаести.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Хвала Вам, а кажите ми у десетом месецу да ли сте видели Љубана?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Е онда сам га видила, да у дванаестом мјесецу.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А за десети?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га видели некад пре дванаестог месеца? Је ли то први пут да видите Љубана пре Вашег изласка из села?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Не знам сад више. Па видила сам га четири-пет пута, кад сам год дошла горе по крух у село ја сам њега видјела. Онда сам га упознала, сад га више не бих познала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми је ли био у цивилу или у униформи, како сте га виђали да ли се сећате тога?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Па имо је одјело овако нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок АНА КУЗМИЋ: Само је имо велики шешир као у војски.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли знате можда где је радио?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Ди је радио?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Где је радио, где је био запослен?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Он је радио, па је радио је горе у овим канцеларијама ди су шефови радили, он је ту радио.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ако можете да нам помогнете који је то објекат?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Па канцеларије су ту одма су на ћошку одма код нас, горе кат, ваљда трговина, била је трговина и банка и те канцеларије и ту је био колодвор аутобуски.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Само ћу још кратко да Вас питам, да ли имате још деце осим сина Славка који је страдао?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Ја сам имала њих седмеро дјеце. Најстарија ми је ћерка Марица, онда за њом је син Иван, онда је Славко, па је Мата, па је Бранко, па је Јела и мала Бранка.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Хвала. Син Мато, да ли је он био у Ловасу у време, у десетом месецу?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Молим?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ваш син Мато да ли је био у Ловасу у десетом месецу 1991.?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Бранко је био.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Мато, Мато, извините?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Мато, Мата је био у логору.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли је био у Ловасу у десетом месецу?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Он није био у Ловасу тај дан, он је отишо за Томпојевце код ћерке моје и тамо је ухваћен и отеран је у логор, а Бранко је радио у Вуковару.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли знате ко је Вашег сина ухватио и одвео у логор?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Ћерка ми је у Томпојевцима била и он је отишо код ње и то преко шуме је отишо код ње.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли знате ког је дана то било?

Сведок АНА КУЗМИЋ: 10.10. је он побего.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је ухваћен у шуми Јелаш како сте објаснили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекла.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Рекла је «ишо је ка Томпојевцима кроз Јелаш», па моје питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није рекла.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, хвала вам госпођо, не бих Вас више.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Дobar дан госпођо, ја сам Градимир Налић браним Милана Радојчића. Реците ми у који је логор био одведен Ваш син Мато?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Он је одведен у Бегејце, како се каже, не знам ни казати баш људски. Тамо је био два мјесеца је био у Бегејцима.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Рекли сте да је 10-ог напустио Ловас, а да ли знате када је ухапшен и одведен у логор?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Он је ухваћен 11.10.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Одакле Вам је то познато госпођо? Немам више питања, хвала Вам госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље, од бранилаца нема. Од оптужених има ли неко питање? Изволите.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Дobar дан госпођо Кузмић, оптужени Девчић. Хтео бих да питам да ли Вам је икад син Мато причао у вези

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

хапшења тј. ухићења Вашег сина и где је то било тачно и од стране кога?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Је ли то за Мату?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте за Мату питам.

Сведок АНА КУЗМИЋ: Је, он је ухапшен у Томпојевцима 11.10. али ја сам чула каже он је ухваћен, то сам од других чула, каже ухваћен је негде на другом километру, дуге њиве.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја Вас питам да ли Вам је он причао, молим Вас, ја Вас питам да ли је он Вама то лично причао или сте Ви то чули од неког другог? Да ли он живи са Вама и где живи сад?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Мата живи са мном, он је живио у Осијеку али се развео са женом и дошо је к мени.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја Вас питам да ли Вам је икада до сада причао где је ухапшен и од стране кога?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Ди је ухапшен?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ко га је ухватио? Да ли је неког препознао том приликом кад је ухапшен? Ухваћен у ствари.

Сведок АНА КУЗМИЋ: Он је ухапшен у Томпојевцима код сестре, он је ухваћен код ње.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Али никада Вам није причао где је то било? Да ли сте разговарали икад? Знате за остале неке догађаје а не знате за тако важан један догађај Вашег сина, па мислим нелогично је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жена је рекла 11.10. ухапшен у Томпојевцима, ја мислим да је то довољно.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, мислим то не одговара истини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, ок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добар дан, Љубан Деветак оптужени. Госпођо Кузмић, сад кад сте споменули на другом километру дугим њивама, дуге њиве су у шуми Јелаш, је ли тако или није? Ви то добро знате, боље него ја. Дуге њиве нису у Томпојевцима него у шуми Јелаш.

Сведок АНА КУЗМИЋ: Па не знам ја ди је то, ја знам да је у Томпојевцима ухваћен.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Оппростите госпођо, да ли знате Ви где су Жабари?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Он је ухваћен.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, само сачекајте. Приближите микрофон.

Сведок АНА КУЗМИЋ: Он је ухваћен на почетку Томпојеваца, улазак у Томпојевце. Он је кроз шуму дошо у Томпојевце и ту су га ухватили, на почетку Томпојеваца.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Томпојевци 11.-ог нису били још окупирани са војском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то су примедбе. А имате ли даље питања?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па са примедбом уједно бих желео да извучем одговор, али нема везе. Син је ухваћен у шуми кад је шајкачка јединица вршила чишћење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Од оптужених нема више. Пуномоћник?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте тад кад сте са својим мужем били поред зида и кад Вам је пуцано изнад главе, да ли сте препознали неког од војника који је то радио?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Е то ја не могу рећи ко је пуцао, углавном јесу пуцала, а то су била страна војска, а који су ја ни не знам који су.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А ког је то дана било, на дан напада или касније?

Сведок АНА КУЗМИЋ: То је било већ кад је син убијен, онда је то било, онда су дошли у преметачину, тражили су оружје, а мене и мога мужа су метули уза зид и рафал више главе, још му је један војник рекао каже "немој тако поступати са народом" али ја њих не знам ни ко је ни шта је.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Рекли сте да вам је било наређено да одете из села. Како вам је то било речено и ко је то рекао?

Сведок АНА КУЗМИЋ: То је наредио, дошао нам је, јој ја не знам како се они зову, не знам, знам да је један Клисуревић био је, е сад која су још двојица ја их не знам који су, не могу рећи јер не знам, а за овога знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли вам је он рекао због чега морате да одете из села?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Они су нама рекли да морамо изићи из села, а можемо си понети свук и обук, да можемо само да имамо само се пресвући и ништа више.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А јесу ли рекли зашто?

Сведок АНА КУЗМИЋ: То нам нису рекли, само морамо изићи из куће и готово.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А јесте ли требали, јесте ли тад добили неку дозволу, пропусницу неку у том смислу да можете да изађете?

Сведок АНА КУЗМИЋ: То јесам добила, ишла сам је тражити и добила сам и још ме тај војник питао што је давао пропуснице, каже "хоћете ли се Ви вратити", па рекох "сигурно да хоћу".

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, а да ли Вам је Милан Грковић кад Вам је саопштио да Вам је син убијен на минском пољу причао?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Је, Милан Грковић нам је дошао казати.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да причао нешто о томе како су они одведени, ко је наредио да буду одведени на минско поље како се то десило?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Е то нам није причао, није причао, само 17.10. су одведени и били су целу ноћ су били у радиони ту су их и тукли и малтретирали, онда су сутрадан отишли 18.-ог и отерало на минско поље.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Реците ми госпођо Ваш муж је Перо Кузмић, је ли тако?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте да је он преминуо, јесам ли Вас добро разумела?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Није, он је умро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то.

Сведок АНА КУЗМИЋ: Он је умро 1999. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли још нешто рећи што Вас нико није питао, а Ви сматрате да је важно у вези ових догађаја у Ловасу из тог периода?

Сведок АНА КУЗМИЋ: Ја више немам ништа. Ја бих само рекла једно сада. Немојте ме више позивати. Ја сам оставила сада сина инвалида самога код куће, немојте ме више молим вас, немојте ме више позивати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро госпођо Кузмић, само смо Вас једном сад звали и никад нисте ни у истрази саслушани, а тужилац Вас је предложио као оштећену.

Сведок АНА КУЗМИЋ: Ја више немам шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем се што сте се одазвали.

Завршено испитивање.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. октобра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Имам приговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав приговор, изволите да чујемо шта?
Имате приговор нешто везано за сведока или?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Не за сведока.

Одјављујемо се са Жупанијским судом у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Имам приговор госпођо суткињо на то што Ви допуштате да пуномоћник оштећених злоупотребљава ову судницу приликом испитивања сведока наводећи да су вођени на минско поље. Нигде у оптужници не стоји, тужилац није навео да су мештани поведени на минско поље, а пуномоћник оштећених стално питање протура. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ОДЛАЖЕ и следећи ОДРЕЂУЈЕ на дан:

26. октобра 2010. године, са почетком у 09:30 часова.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА